

מדי ערב בשעה הזאת ממש כשהיו מיתמרים ענני האבק של מכונית הטשטוש כשהיא נוסעת לאיטה לאורך הגדר ומתמזגים באופק - היית שרה לנו בקולך החם את השיר האהוב עלייך: "התכלא ציפור קולה עת השמש דום עולה", וכך היו מתפוגגים להם הפחדים שהתגנבו לליבנו וליוו את ילדותנו בצל אימת הספר. כעת, השמש דום עולה ואיתה גם את, אמא שלנו.

היום ג' אלול יום פטירת הרב קוק ויום פטירת סבך- סבא דוד- אבא של סבא יצחק הלפרין, צאצא של ר' חיים מוולוז'ין- דור שישי. בבית שגדלת בו ספגת אל תוכך אורה של חזון ומחויבות עמוקה, והתעצבת כמו רבים מבני דורך לחיים של משמעות ושליחות. בביתם של סבא יצחק וסבתא לאה- הוקמו ונוסדו מפעלי תורה רבים שהיו לימים לסמליה הבולטים של תנועת המזרחי.

עם פרוץ המאורעות, הופך הבית לשלוחה של מפקדת ההגנה ובו מוטמן סליק של נשק וציוד מגן. את השילוב המופלא הזה הנחלת לנו אמא. מעולם לא ראינו אצלך חילוק בין קודש לחול. באותו כובד ראש ורצינות שבו התייחסת לעניינים של קדושה ורוח - התייחסת לענייני חולין כביכול, ובמיוחד לסוגיות שבין אדם לחברו שראית בהן ערך עליון ועליהם מעולם לא התפשרת - רגישות, תשומת לב אנושית, הקדמת שלום לכל אחד ויכולת מיוחדת במינה "לגלות את נקודת קיומו של הזולת" - כדברי זלדה, ולקרוא את מיתרי ליבו.

לפני 16 שנה, נקטעה מסכת חייך- חיינו ביפחת הרגע בתאונה האומללה בכביש הכניסה לקיבוץ כשליווית את ציפוריה- חמותי והמחותנת שלך, לתחנה. חודש ימים נאבקת על חייך, ואז כשהתעוררת- יצאנו יחד למסע של מאבק על איכות חייך. כשפקחת את העיניים אחרי 4 שבועות של אובדן הכרה- שאלתי אותך מה שלומך? ואת ענית לי "הולך וטוב בובה'ה". צמד המילים הזה "הולך וטוב" הפך מאז לשיעור מכוון לכולנו. כמה תעצומות נפש, כוחות ורצון חיים מבטאות המילים הללו שנאמרו ברגעים של חוסר צנזורה ושליטה, ללא תלונה, ללא אנחה, ללא תרעומת וללא טענות כלפי שמים.

אבא יקר- התאונה החליפה באחת את חלוקת התפקידים ביניכם. אתה הפכת לסומך, למשענת, היטלטלת עם כל ניד נפש של אמא, עם כל שיפור קל במצבה היית מתמלא תקוות, כיום של חג. אנחנו אמרנו לעצמנו שזה מן הדברים שאיש איננו בוחר בהם, אך אם נגזר כך- אנחנו יכולים לבחור להתבונן בכס, לראות, ללמוד, לאמץ אל ליבנו ולחלוק אתכם יחד את נטל ההתמודדות מעוררת ההשתאות שמביאה להרהורי תשובה. לימוד ושיעור באהבה, באמונה ובקבלת הדין, כאילו דפדפנו בספר מוסר חי של משנת עולם והנהגות חיים.

חברי סעד היקרים- התאונה של אמא והניסיונות שהיא זימנה לנו - חישלה את הלכידות בינינו והפכה אותנו למשפחה מורחבת, לקבוצת תמיכה. אין מילים בפינו להודות לכם על כל השנים בהן עודדתם, חיזקתם, הושטתם יד, וחוויתם אתנו את תלאות השיקום. שוב ושוב הוכחתם מהי כוחה ומשקלה של קהילה אוהבת ומהי עוצמתה של סולידריות וחברות אמת.

בינו יקרה- המילים החמות ביותר מתגמדות את מול כל מה שהלב רוחש לך. איך נוכל לגמול לך על מסירותך האינסופית לאמא?!

כשנכנסנו ביום ההלוויה הביתה מכווצים, החסרנו פעימה כשפגשנו אותך אבא - ואז אמרת לנו: "ילדים, שלי ושלכם - שלה הוא". נכון אבא, שלך ושלנו - שלה הוא.

אמא שלנו יקרה ואהובה- את החלל העצום שנפער לא ניתן יהיה למלא. מתפללים, מבקשים ומקווים שתהיי לנו למליצת יושר- בימים אלה של הסתרת פנים כשמידת הדין מתוחה - אנו זקוקים לך יותר מתמיד.

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.